

Două zăpezi

Lorena Craia

Mansarda mea albastră, cu trandafiri de talc,
Împiedicatul tunet se-ascunde în făptură,
Făptura mi se-ascunde-n iubiri-miniatură,
Mansarda mea în unghiuri, cu flori pe care calc.

Mansarda mea bolnavă, bolnave anemone,
Apoasele ferestre, apoase-ncrengături,
Pervazuri și pervazuri, iubiri-miniaturi,
Mansarda mea în unghiuri, bolnave histrione.

Molateca ta palmă vibrează-n umeri, umeri
Și uite cum se duce o candelă de os,
Și uite cum se duce conturul tău sticlos;
Cu palmele, mansardă a timpului să numeri.

1 aprilie 2017, Constanța